

[Lotte Henriksen]

for Madridarrangementet, fint det danske behov for at få kontakt til et internationalt registreringssystem. Men det kan undre, at ingen af de nordiske lande, ej heller Storbritannien eller USA, er medlem af Madridarrangementet. Det må i udvalgsarbejdet også undersøges, om der er ændringer på vej i dette forhold, siden dansk erhvervsliv nu ifølge den skriftlige fremsættelse af L 83 og L 84 viser stor interesse for Madridarrangementet.

Socialdemokratiet tilslutter sig principielt lovforslagene, men varemærkeretten er et kompliceret område, der kan kræve en omfattende udvalgsbehandling, der bl.a. afklarer nogle af de her stillede spørgsmål. Med hele den internationalisering, der samtidig søges taget hensyn til i loven, må det nok også vurderes, hvordan en opfølgning bedst sker.

Kai Dige Bach (KF):

De to lovforslag om henholdsvis varemærker og fællesmærker er en modernisering af de nu gældende danske love og samtidig en ajourføring af EF's 1. direktiv om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om varemærker.

Det er noget nyt her i landet, at der indføres brugspligt som en forudsætning for beskyttelse af et mærke. Men det virker rimeligt, at registreringen kan ophæves, hvis et mærke reelt ikke benyttes. Det betyder, at gode mærker vil komme ud og bestille noget frem for bare at ligge i en skuffe med kun det ene formål at forhindre, at de kommer andre til gavn.

Lovforslagene er grundigt forberedt og har været til høring hos mere end 27 organisationer, ministerier, udvalg og virksomheder.

På mit partis vegne kan jeg anbefale lovforslagene.

Pia Larsen (V):

Da mit partis ordfører ikke kan være til stede her i dag, skal jeg kun kort sige, at Venstre kan tilslutte sig de to lovforslag.

Tommy Dinesen (SF):

Jeg må sige, at forslaget til varemærkelov er noget kringlet, og det er også omfangsrigt. Jeg har ladet mig fortælle, at når det er kringlet, så er det, fordi det er oversat fra fransk ord for ord, og det gør det i hvert fald ikke nemmere at læse på dansk.

Men der er nok ingen tvivl om, at der er brug for en ændring på dette meget komplicerede område. Loven stammer jo fra 1965, og noget er der i hvert fald sket siden.

Jeg vil prøve at lave nogle eksempler på, hvad den lov, man har haft indtil nu, har betydet. F.eks. er det inden for landbrugssektoren helt nødvendigt, at man får nogle beskyttede varemærker; det er der ingen tvivl om. Der vil ganske givet i fremtiden være nogle, der gerne vil efterligne danske landbrugsvarer, og det har der også været eksempler på.

Det samme gælder et firma som Lego, som, efter hvad der står i dagspressen, har brugt millioner af kroner på at beskytte deres logo og de produkter, som de laver på fabrikken.

Det virker også forkert, at f.eks. en margarinefabrik kan fastholde, at et bilfirma ikke må bruge et navn, fordi den har forret på navnet, selv om den ikke har brugt det i mange, mange år. Det, der vil ske med den nye lov, er, at hvis man ikke har brugt et navn eller et mærke i 5 år, så er der andre, der kan og må bruge det.

Vi mener, det forslag, der ligger her, er en landvinding. Selv om EF ikke ligefrem er vores kop te, så mener vi nok, at der bør gøres noget på området, og at man beskytter nogle af de markedsrettigheder, der er, kan vi ikke have noget imod.

Et af de problemer, der kan være i det her, tror jeg er, at de små industrier måske ikke i fremtiden vil have kapacitet til at finde ud af, hvor de skal henvende sig, og hvad de skal gøre for at få hjælp på dette område. I den forbindelse gør det jo ikke sagen nemmere, hvis det kontor, der skal godkende varemærkerne, bliver placeret i Madrid, for det giver i hvert fald nogle ekstra sprogvanskeligheder. Derfor vil jeg godt spørge, om det er endeligt fastlagt, at det skal ligge i Madrid.

Jeg vil også godt spørge: Hvad er baggrunden for, at Danmark ikke har lagt billet ind? Der er jo en masse arbejdspladser; selv om det nok er inden for papirussnerbranchen, så er der i hvert fald mange arbejdspladser i det her, og der vil også blive flere i fremtiden. Hvis det er med baggrund i, at man har lagt billet ind på miljøagenturet, kan jeg delvis forstå det, men jeg vil godt have at vide, hvor langt man er kommet her.

Selv om det er meget kompliceret, skal det selvfølgelig ikke afholde os fra at være meget positive over for lovforslagene.